

- които, преплитайки се помежду си, обгръщат нишките на основата,
- с отвори на тъканта с размер 4×4 mm,
- с размер $100 \text{ cm} \times 201 \text{ cm}$,
- чиито влакна са стъклени и са обвити с покритие от пластмасов съполимер на стирен-акрилат,
- не е произведен от ровинг,
- чието тегло на квадратен метър е 136 g/m^2 ,
- с линейна плътност на основните нишки 415 tex ,
- и с линейна плътност на вътъка 132 tex ,

отговаря на характеристиките на материалите, посочени в съображение 14 и в член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 138/2011 ⁽¹⁾ на Комисията от 16 февруари 2011 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на определени мрежести тъкани от стъклени влакна с произход от Китайската народна република, които представляват

- мрежести тъкани
- от стъклени влакна,
- с размер на отворите повече от $1,8 \text{ mm}$ както на дължина, така и на широчина,
- с тегло над 35 g/m^2 ,

и поради това код по ТАРИК 7019 59 00 10 следва да се тълкува в смисъл, че описаният по-горе материал попада в него, като се вземат предвид също така тарифната класификация и текстовете на различните езици на разпоредбите на общностното право?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли на основание на общностния правен ред да се освободи от заплащането на антидъмпингово мито физическо или юридическо лице, което като се доверява на публикувания на неговия национален език текст на разпоредба — без да се увери, че текстовете на други езици нямат евентуално различно значение — и основавайки се на общото и всеизвестно разбиране на буквалния текст на разпоредбата на своя език, внася на територията на Европейския съюз произведен извън посочената територия продукт, като счита, че съгласно известния му текст на съответния език, този продукт не попада в категорията на продуктите, които се облагат с антидъмпингово мито, макар в конкретния случай след сравняването на текстовете на различни езици

на общностната правна разпоредба да може да се установи, че в общностното право всъщност се предвижда облагане на продукта с антидъмпингово мито?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 138/2011 на Комисията от 16 февруари 2011 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на определени мрежести тъкани от стъклени влакна с произход от Китайската народна република (ОВ L 43, стр. 9).

Жалба, подадена на 1 март 2013 г. от Федерална република Германия срещу Определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 18 декември 2012 г. по дело T-205/11, Германия/Комисия

(Дело C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

- да отмени Определение на Общия съд на Европейския съюз от 18 декември 2012 г. по дело T-205/11,
- да приеме жалбата за допустима и да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по основателността на жалбата, и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи в производството по проверка на допустимостта на жалбата пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

С подадената жалба се оспорва Определение на Общия съд на Европейския съюз от 18 декември 2012 г. по дело T-205/11, с което Общият съд отхвърля като недопустима жалбата на Федерална република Германия с искане за отмяна на Решение 2011/527/ЕС на Комисията от 26 януари 2011 г. относно предоставена от Германия държавна помощ C-7/10 (ex CP 250/09 и NN 5/10) — предвидена в закона за корпоративния данък схема за пренасяне на данъчни загуби в случай на реструктуриране на предприятия в затруднение („KStG, Sanierungsklausel“).

Федералното правителство изтъква две основания в подкрепа на жалбата си, с всяко от които посочва като оплакване липсата на мотиви:

— Нарушение на принципа на ефективно правораздаване, който съставлява специфично проявление на общия правен принцип на правна сигурност, доколкото Общият съд погрешно е класифицирал избраното от Комисията производство за връчване на оспорваното решение и не е посочил изискванията относно формалностите, които следва да бъдат спазвани, за да се приеме за действително връчването срещу разписка за получаването на решение по член 7 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽¹⁾.

— Нарушение на принципа на ефективно правораздаване, който съставлява специфично проявление на общия правен принцип на правна сигурност, доколкото Общият съд е приел, че в отговор на оплакването за закъснялото подаване на жалбата Комисията не е следвало да представя доказателства, че пратката е получена от лице, чиято самоличност може да бъде установена и че това лице е оправомощено да получава връчвания.

⁽¹⁾ ОВ L 83, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — eco cosmetics GmbH & Co. KG/Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Дело C-119/13)

(2013/C 164/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Wedding

Страни в главното производство

Молител: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Длъжник: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че длъжникът може да поиска преглед по съдебен ред на европейската заповед за плащане и в случаите, в които заповедта за плащане не му е връчена или не е валидно връчена? Може ли по-специално в тези случаи да се прилага съответно член 20, параграф 1 или член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

В случай че заповедта за плащане не е връчена или не е валидно връчена на длъжника, необходимо ли е той да спазва ограничения във времето, за да поиска преглед? Трябва ли при това да се прилага по-специално разпоредбата на член 20, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

3. По-нататък, в случай че отговорът на първия въпрос е утвърдителен: Какви са процесуалноправните последици, в случай че молбата за преглед бъде уважена; може ли при това по-специално да се прилага съответно член 20, параграф 3 или член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

⁽¹⁾ ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Wedding (Германия) на 14 март 2013 г. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H./Tetyana Bonchuk

(Дело C-120/13)

(2013/C 164/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Wedding

Страни в главното производство

Молител: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Длъжник: Tetyana Bonchuk

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че длъжникът може да поиска преглед по съдебен ред на европейската заповед за плащане и в случаите, в които заповедта за плащане не му е връчена или не е валидно връчена? Може ли по-специално в тези случаи да се прилага съответно член 20, параграф 1 или член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Какви са процесуалноправните последици, в случай че молбата за преглед бъде уважена; може ли при това по-специално да се прилага съответно член 20, параграф 3 или член 17, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006?

⁽¹⁾ ОВ L 399, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 9, стр. 108.